

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№2 (24), січень 2014 року

МІЖНАРОДНІ КОНКУРСИ І ФЕСТИВАЛІ

ВІД РЕДАКЦІЇ. Харківська державна академія культури по праву пишається своїми вихованцями – колишніми й нинішніми. Сьогодні студенти й викладачі ХДАК свій високий рівень засвідчують глибокими фаховими знаннями, творчим доробком, успішною участю у всеукраїнських та міжнародних фестивалях, конкурсах, конференціях тощо. Про численні перемоги й досягнення творчих колективів академії, а також про особливості студентського життя рідної альма-матер читайте в даному випуску.

Камерний оркестр «ACADEMUS» приймає вітання від Тригорія ЧАПКІСА

Нещодавно в харківському «Центральному Будинку науки і техніки Південної залізниці» відбувся Міжнародний конкурс-фестиваль «Grand music fest», в якому взяли участь і вокалісти, і інструменталісти, і танцівники, і навіть циркові акробати! У складі журі були – народний артист України Григорій Чапкіс, доктор мистецтвознавства, професор ХДАК Володимир Откидач, заслужена артистка України, доцент ХГПА Олена Плаксіна, композитор і аранжувальник Вадим Сажин (Білорусь) та ін. Серед учасників зіркового фестивалю був і колектив нашої академії – камерний оркестр «ACADEMUS», у виконанні якого прозвучали твори «Palladio» К. Дженкінса і «Безперервний рух» К. Бома (солістами виступали

Катерина Стронська (випускниця ХДАК) та Сергій Романенко (керівник оркестру). Підсумками цього конкурсу можна пишатися – наш оркестр отримав Гран-прі. Але дана перемога – це, по суті, старт!

Колектив було запрошено на конкурс молодих виконавців «Музичний листопад» (м. Маріуполь). У рамках цієї події підготували цікаву концертну програму: у першому відділенні у виконанні студентів 3 курсу звучали шедеври світової класики – Гендель «Концерт для альту» (Анастасія Попова) та К. Сен-Санс «Концерт для скрипки з оркестром» сі мінор (Богдана Мендришора). Виконавці зуміли передати всю емоційну палітру та показали високий рівень професійної майстерності. У другому ж відділенні був представлений

П. І. Чайковський – «Концерт для скрипки з оркестром» ре мажор (у виконанні студентки 4 курсу Ганни Оскерко). Молода виконавиця зачарувала маріупольського слухача широтою «загадкової російської душі» в канцонетті і феєричною технікою виконання. Фінальним акордом творчих виступів стали численні перемоги на конкурсі «Музичний листопад»: до скарбниці досягнень академії було додано 2 диплома і двох лауреатів третьої премії.

Бажаємо камерному оркестру «ACADEMUS» подальших творчих успіхів та нових досягнень!

**Анастасія Попова,
3 курс ф-ту ММ**

Маленька іскра у великому полум'ї творчості, або МАЙСТЕР-КЛАС випус- книці Кафедри режисури

31 жовтня 2013 року в рамках творчого звіту студентів і випускників режисерської майстерні заслуженого діяча мистецтв України, професора С. І. ГОРДЕЄВА в академії пройшов майстер-клас випускниці ХДАК, нині аспірантки кафедри режисури Ольги ЛАЧКО. Вона є головним режисером популярного харківського театру вогню «East Fire». Тема майстер-класу – «Вуличний театр у контексті сучасного видовищного мистецтва» – зацікавила багатьох студентів акторської та режисерської спеціалізації, які взяли активну участь у тренінгу, що допомагає виховати необхідні здібності для роботи у вуличних виставах. А це й циркове мистецтво, хореографія, гімнастика, акробатика, пантоміма, тощо.

Особливо складними для учасників майстер-класу виявилися вправи на координацію рухів, утримання рівноваги, виконання трюків, жонглювання та роботи з поями, ходьби на ходулях, які є базовою технікою для опанування майстерністю вуличного актора. Треба було бачити, як світилися від радості очі студентів, котрі за дві години тренувань навчилися простим елементам жонглювання, деякі встали на ходулі, управлялися з поями.

Завдяки цій події студентам вдалося позбутися багатьох комплексів, відкрити в собі безліч можливостей і спробувати щось нове у своїй професійній діяльності.

Була в майстер-класі ще одна особливість: після тренінгу Ольга Лачко поділилася цікавою інформацією, яка, на її думку, вкрай необхідна сучасному режисеру масових видовищ. Ідеться про маркетингову складову творчого проекту, без якої сьогодні не можна реалізувати режисерський задум. Про тонкощі маркетингу в шоу-бізнесу розповів студентам Лев Пастер – директор театру вогню – «East Fire», а також представив відеоматеріали з кращих постановок свого колективу та закордонних вуличних театрів. Після завершення майстер-класу були численні запитання студентів про те, як і на яких умовах можна вступити до вуличного театру, а головне, як продовжити спілкування з колективом «East Fire». На завершення студенти запросили акторів театру виступити в концертній новорічній шоу-програмі нашої академії і отримали згоду. Що ж до зустрічі!

**Діана Сокол, студентка 3 курсу,
групи 1М, факультету ТМ**

Харківська державна академія культури

МАЙСТЕР-КЛАС
ВУЛИЧНИЙ
ТЕАТР
В КОНТЕКСТІ
СУЧАСНОГО
ВИДОВИЩНОГО
МИСТЕЦТВА

Майстер-клас проводить
режисер театру вогню «EAST FIRE»,
випускниця та аспірантка ХДАК
Ольга ЛАЧКО

ФОТО: НАКОЛЕЙ УГОЛЬНИКОВ 2012
<http://ukrainskye.livejournal.com/>

ВЗАИМОСВЯЗЬ ПОКОЛЕНИЙ

В большой творческой семье кафедры режиссуры Харьковской государственной академии культуры в рамках творческого отчета выпускников и студентов мастерской заслуженного деятеля искусств Украины, кандидата искусствоведения, профессора С. И. Гордеева состоялся еще один мастер-класс, продолживший заявленную в первом случае тему: «Современный уличный театр: европейский опыт ленд-арта». Провел его ученик С. И. Гордеева – аспирант ХГАК, преподаватель кафедры режиссуры эстрады и массовых праздников крымского факультета Киевского национального университета культуры и искусств, художественный руководитель творческой мастерской «Сатир» (г. Евпатория) Андрей ПРУДНИКОВ. Его сообщение, видео-презентация и практический тренинг вызвали большой энтузиазм у студентов факультета театрального искусства – участников мастер-класса. И не зря, ведь Андрей является не только теоретическим исследователем уличного театра, а и практиком, внедряющим опыт в свои театральные постановки.

Современный уличный театр вызывает большой интерес у широкой общественности благодаря многогранным стилевым и исполнительским возможностям, яркими выразительными средствами. Современный опыт режиссуры массовых театрализованных представлений и праздников имеет яркие примеры использования творческого потенциала уличных театров, для которых характерны вышеперечисленные признаки.

Уличный театр – социокультурное явление зрелищных форм искусства, итогом деятельности которого является спектакль, проходящий на открытой площадке в местах массового скопления людей.

Современный уличный театр – это творческая активность людей, выражающих свои жизненные стремления художественными, театральными средствами с использованием множества преимуществ открытого пространства, органически сочетая реальность и художественность, заключенных в эмоционально-образном (художественном) материале. Достаточно сложно отнести к той или иной форме уличный спектакль, в нем, как правило, объединяются все зрелищные выразительные средства: трюки в контексте драматургических перипетий, репризы и гэги, особая интернациональная речь, понятная каждому, пантомима, переплетенная с гротеском и клоунадой.

Сегодня уличный театр, имея особые эстетические свойства, богатый развлекательный спектр, значительные художественные возможности, занимает свое место в системе зрелищных искусств. Спектакли в борьбе за зри-

теля проявляют выдержку и настойчивость, изобретательность в создании художественного образа, создавая новые жанры и технические средства выразительности.

В практике уличного театра существует много направлений и форм, оригинальных постановочных решений, применяемых в создании спектакля. Среди традиционных средств выразительности – костюм и реквизит, куклы и маски, свет и звук, режиссер вынужден приспосабливать актера и к нестандартным внешним факторам, использовать окружающее пространство: ландшафтные и архитектурные сооружения, зрителей-прохожих. Следует отметить и специфические художественные возможности, присущие только уличному театру, среди которых – техника и животные, вода и огонь.

Природа уличного театра сродни массовым формам театрального искусства, как в предпосылках формирования, так и в методике организации постановочного процесса, единственная существенная отличительная черта – спектакли уличного театра проигрываются многократно и составляют его репертуар. Если говорить о содержании и тематической направленности, то, как правило, в основу уличных спектаклей ложатся фантазмагорические, образные сюжеты и основным режиссерским инструментом становится метафора. В основу сценария могут так же ложиться и известные классические произведения, но интерпретированные – переведенные на другой зрелищный язык с использованием всех вышеперечисленных выразительных средств уличного театра.

Именно метафорическое, образно-ассоциативное мышление постановщиков уличных театров приходит на помощь режиссерам-продюсерам праздничных мероприятий. Так, на

церемонии открытия XXV Олимпийских игр в Барселоне в 1992 году, исполнительный продюсер использовал творческий потенциал испанского уличного театра La Fura de la Baushe в инсценировке Мифа о Геракле, по легенде основавшем столицу Каталонии. Как признался режиссер-постановщик Рик Берч, после открытия Олимпиады-1992 в Барселоне его обвинили в том, что «артисты отобрали зрительское внимание у спортсменов», это стало возможным благодаря яркому, высокотехнологичному, художественно-образному решению поставленных задач.

Во время мастер – класса его участники смогли просмотреть видеокadres церемонии и фрагменты выступления европейских уличных театров, окунувшись в мир режиссерской фантазии и высочайшего исполнительского мастерства. Студенты познакомились и с постановочными формами уличного театра на примере ленд-арта «Венецианская месса» немецкого города Людвигсбург, главный режиссер которого – Райнер Китель, друг и наставник автора мастер-класса.

В завершении творческой встречи участникам было предложено практически соприкоснуться с тренировочными формами, помогающими воспитать исполнительские и постановочные навыки и умения артиста уличного театра. Тренинги, развивающие внимание, воображение, память и фантазию в игровой импровизационной форме, заставили активно взаимодействовать с партнерами. И в непрерывном творческом потоке, в атмосфере раскрепощения и самопознания проходила взаимосвязь поколений – от учителя к ученикам передавался художественный метод работы с исполнителем.

*Елена Анчел,
аспирантка ХГАК,
преподаватель кафедры режис.*

ВЕЧІР-ПОРТРЕТ

«Леся Курбас. У пошуках перетворення»

У творчій майстерні професора С. І. Гордєєва – прем'єра і, безсумнівно, сміливий експеримент. Видатний український актор, режисер та викладач, засновник театру «Березиль», – Леся Курбас не випадково потрапив у поле зору С. І. Гордєєва та його вихованців – режисера викладача О. О. Бувалець та студентів 5 курсу факультету театрального мистецтва групи 1-М. Молодим властива сміливість і бажання показати, на що вони здатні, тому режисерсько-постановочна група намагалася наблизити особистість геніального режисера до сучасного глядача.

Дослідження сценічного та педагогічного доробку Л. С. Курбаса є науковою темою кафедри режисури вже багато років, як зазначив С. І. Гордєєв. Леся Курбас – видатний режисер, новатор українського театру, яким пишається вся Україна. Але мало хто знає, в чому ж насправді полягає його новаторство. Саме тому темою вечора була обрана творчість Леся Курбаса; організатори поставили за мету розповісти сучасному глядачу про надзвичайну постать в українській культурі у доступній і зрозумілій формі.

Вечір-портрет «Леся Курбас. У пошуках перетворення», прем'єра якого відбулася 28 листопада 2013 року на великій сцені ХДАК, перетворився в сценічну фантазію на теми творчості Леся Степановича, його постановок, роботи з акторами, розповіді про життя і, звичайно, про відголоски його творчості в сьогоденні. Ця постановка переважно розрахована на молодь, студентів, тих, хто майже не обізнаний з цією темою. Та все ж літературні матеріали, які були використані, та й сама режисерська постановка, що стосується роботи з акторами (мається на увазі тренінги, пластичні композиції), на нашу думку, можуть зацікавити й театрознавців, оскільки ця робота стала своєрідним експериментом із пошуку перетворення (документального і фізичного) від початку ХХ ст. і до сьогодні.

Виконавцями стали студенти та випускники ХДАК, молоді палкі серця котрих якнайкраще відповідають запалу творчості та прагненню до пошуку, скоряють глядача яскравими відчуттями, молодістю енергією, відвертістю.

В основі рішення художнього оформлення постановки – творчість Леся Курбаса. Були використані елементи оформлення вистави «Народний Малахій» – трипланове просторове розділення та конструктивістичні «шестерінки» (символізують машинерію та механізацію, режисерська ж група надала їм дещо іншого значення: вони стали «обрамленням» екрану, який розташований вздовж всього задника, і були наче деталі часового механізму, що переносив глядача в час Леся Курбаса).

Доволі часто в своїх виставах Курбас ділив сцену на декілька просторово-часових пластів («Маклена Граса», «Джимі Хігінс»). Постановники спробували зробити те ж саме, створивши, ніби кабінет режисера і безпосередньо сцену. Кабінет – сучасність, час, де існують лише глядачі. Афіші з вистав Курбаса, книжки, які він читав, деякі листи, документи – все це факти, які поясняють те, що відбувалося. Завіса стала своєрідною гранню, переступивши яку, ми потрапляємо на сцену – безповітряний простір, де органічно існують сучасне й минуле. У цьому просторі працюють сучасні реальні актори, які виконують те, що відповідає курбасівському часу й те, що є знаком сьогоденного театрального пошуку.

Екран уздовж задника виконуватиме кілька функцій: по-перше, це так звана «жива» декорація, а по-друге, своєрідна інтермедійна завіса, за якою в тінях були розіграні символічні композиції. Тіньові композиції ніби ілюстрували те, що відбувалося з режисером у житті, пояснювали, «висловлювали» його думку.

Отже, весь простір було умовно поділено на три зони: сучасність (кабінет Леся Курбаса з відповідними ознаками), безповітряний простір (сцена до задника-екрана, де існують реальні актори) і поверхпростір (площина за задником-екраном, де «існували» лише тіні). Таким чином, постановочна група намагалася поєднати «голос» Леся Курбаса й сучасність, отримавши нове рішення, нову форму з доволі глибоким символічним змістом.

Цікаво було вирішено й музичне оформлення. Музика – один із головних виразних засобів у творчості Леся Курбаса, спектр використання якої дуже широкий: від етюдів Шопена та звуку метроному, до акторської мелодекламації. «Живий» акомпанемент у виконанні піаніста (також випускника кафедри режисури) створив необхідну атмосферу і став однією з важливих «родзинок» вечора.

Та все ж головним знаком вечора став «розумний арлекін» – синтетичний актор, співтворець режисера, індивідуальність. Це те, до чого прагнув Курбас, це те, що він шукав 80 років тому, це те, що ми хочемо створити сьогодні. Зовнішній вигляд арлекіна – Бучмівський блазень із «Макбета», а внутрішній стан – голос самого Курбаса, його прагнення, надії, його трагедія. Сподіваємося, що ця постановка зробила більш цікавим, близьким та зрозумілим для глядача одну з величних персоналій українського мистецтва – Леся Курбаса. І якщо, хоч одна людина, яка вийшла з глядацької зали, захопившись творчістю цього видатного режисера, почала вивчати й досліджувати його шлях, або згодом розпочне свій власний пошук, можна вважати, що ми перемогли!

Олена Бувалець,
аспірантка ХДАК, викладач каф. режис.

Святкове шоу театру «Академія»

Уже давно позаду новорічні свята, але й досі в пам'яті відлунує святкове шоу театру «Академія» (художній керівник – С. І. Гордєєв), що відбулося напередодні Нового року в стінах нашої Alma mater. Це був справжній новорічний бум!

За півгодини до початку дійства в коридорах головного корпусу почали свою роботу режисери масових свят, котрі розважали гостей, фотографувалися з ними, підіймали настрій. Рівно о третій годині свято розпочалося: воно було неперевершеним, креативним та гумористичним. Мені дуже сподобався пролог із пісню «Новый год к нам идёт». Вразили й запрошені гості свята: студенти факультету музичного мистецтва Кристина Скіба, Анна Поротько, Антон Карнаушенко, театр естрадного співу «Степ» (художній керівник – Людмила Кудрич), а також

учасники шоу «Україна має талант» – театр вогню «East Fire» (головний режисер – аспірантка кафедри режисури Ольга Лачко). Театр «Академія» приємно здивував творчими подарунками: молоді режисери не сиділи на місці ні однієї хвилини, вони разом із запрошеними гостями радували нас багатьма веселими та красивими номерами, наприклад, циганським танцем, танцем страусів... Але найбільше зацікавив блок пародійних номерів із піснями, котрі не залишили байдужими, мабуть, жодного студента в залі – Віра Брежнева з пісню про стипендію, Григорій Лепс із привітом від заочників, славнозвісна Наталі, котра зізнавалася в любові до всіх викладачів чоловічої статі, Світлана Лобода порадувала пісню про славнозвісну їдальню в головному корпусі академії, і насамкінець Стас Михайлов – з поздоровленням для всіх жінок-викладачів. Головним же сюрпризом було 10-хвилинне феєричне фаєр-шоу на подвір'ї скверу академії. Загалом свято було неперевершене!

Юлія Легостаєва,
2 курс ФБІ

МІЖНАРОДНІ КОНКУРСИ

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ МІЖНАРОДНИХ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНИХ КОНКУРСІВ

21 грудня 2013 року відбувся другий (обласний) етап IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка (проходив на базі Харківського національного університету радіоелектроніки) та XIV Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика (проходив на базі Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна). О 9.00 відбулися урочисті відкриття конкурсів, в яких взяли участь представники Департаменту освіти і науки обласної державної адміністрації, Рад ректорів та директорів вищих навчальних закладів, провідні викладачі. З 10.00 до 13.00 студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації виконували конкурсні творчі завдання.

Серед переможців і призерів обласного етапу IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка – студентка II курсу факультету документознавства та інформаційної діяльності Харківської державної академії культури **НАДІЯ КІВШАР (II призове місце)**.

Серед переможців і призерів обласного етапу XIV Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика – студентка II курсу факультету кіно-, телемистецтва (спеціалізації «Телерепортер») **МАРІЯ ІЛЬІНСЬКА (III призове місце)**.

Тож вітаємо вихованців нашої академії з гідною перемогою і бажаємо подальших творчих перемог на фінальному етапі вищезазначених конкурсів.

«Рідне слово - України слово»

Саме під такою назвою в стінах Харківської державної академії культури пройшов літературно-мистецький вечір, присвячений Дню української писемності та мови.

Участь у творчому заході традиційно брали студенти всіх факультетів і всіх спеціальностей. Присутні мали змогу поринути в безмежний і неповторний світ мелодійного українського слова та української пісні, а також мали змогу переконалися, що мова – це не просто спосіб спілкування, це щось більш значуще: це всі глибинні пласти духовного життя народу, його історична пам'ять, найцінніше надбання віків, а також мелодика і музика – музика, від якої душа радіє і співає, а уява малює сторінки далекого минулого...

Святкове дійство порадувало глядачів розмаїттям номерів, серед яких – яскрава театралізована гра, інсценізація уривків з творів українських письменників, виразне декламування поетичних творів, спів і гра на музичних інструментах (сопілці, гітарі, скрипці, фортепіано).

Так, затамувавши подих, глядачі слухали народні й сучасні українські пісні, а також романтичні інструментальні мелодії у виконанні студентів 2 і 3 курсів факультету музичного мистецтва – Олени Місевич (українська народна пісня в обробці Мяскова), Лариси Федоришиної («Зражене кохання»), Юлії Лелеки («Це моя земля»), Крістіни Скіби («Місяць»), Ксенії Медведєвої («Сіла птаха»), Марини Сафонової і Анни Примаченко («Як у нас на Україні»), Тетяни Смаль і Аліни Павленко («Ми – українці»), Ірини Ковальської (сопілка) і Дар'ї Нікітіної (гітара), Дмитра Попова (фортепіано) та Марії Попенко

(скрипка). Емоційно прозвучала сучасна пісня «Так гріє» у виконанні Володимира Кошеля, Романа Колосара та Юрія Папченка (2 курс факультету управління та бізнесу). Нікого не залишило байдужим щире й барвисте музичне слово (українська народна пісня «Ой у полі криниченька»), що линула з глибини душі молодих музикантів (2 і 3 курс) – Ангеліни Аврамкіної (бандура), Наталії Мірошник (баян), Романа Трофименка (бубон) і Вадима Ронського (домра-тенор).

Неабиякі акторські здібності проявили студенти 2 курсу факультету театрального мистецтва – Максим Голосков, Яна Кермач, Олена Коваленко, Маргарита Мелікова й Вікторія Кoberник під час мініінсценізації творів Т. Шевченка («Якби ви знали паничі»), Лесі Українки («Касандра», «Твої листи завжди пахнуть зов'язими трояндами»). Неповторний почуттєвий світ О. Кобилянської майстерно передала Юлія Пуляєва (4 курс факультету культурології), інсценізувавши уривок із повісті «Людина». Натхненню доносили думки й почуття відомих сучасних поетів щодо невимовної краси рідного слова Сергій Хекало і Марина Ігнат'єва (2 курс факультету музичного мистецтва).

Хочеться вірити, що такі творчі зустрічі допомагають і учасникам, і глядачам по-особливому відчувати красу української мови, спонукають до того, щоб ми активно використовувати її в повсякденному житті, при цьому відчували себе справжніми українцями, які пишаються своєю національною літературою, музикою, культурою, рідним словом – словом України!

І. А. Куриленко, викладач

«Тепло души» Академии культуры

5 декабря в Малом зале Харьковской государственной академии культуры прошел литературно-музыкальный вечер взаимочтений «Тепло души», организатором которого была библиотека. Гостями вечера были молодые поэты и писатели, члены литературной студии «Завязь» и музыканты Classical Underground.

Это был второй литературно-музыкальный вечер, организованный библиотекой в прошлом, 2013, году. В феврале состоялся литературно-музыкальный вечер «О любви... и не только». Говорили о любви во всех ее проявлениях, в самом широком понимании этого слова, читали свои стихи и вспоминали произведения классиков. Звучали кларнет и саксофон, атмосфера вечера была незабываемой.

Мероприятие пришлось по душе и участникам, и гостям вечера. Было решено повторить удачный

опыт таких встреч, и поэтому в преддверии зимы студенты, преподаватели, сотрудники и гости академии культуры снова получили возможность встретиться с харьковской творческой молодежью.

Хочется отдельно поблагодарить музыкантов Classical Underground Евгению Бесклубенко (альт), Михаила Михайлова и Ярославу Сердюк (фортепиано) за участие в литературно-музыкальном вечере «Тепло души». Выпускники Консерватории ставят своей задачей донести классическую музыку до слушателей не только в рамках концертного зала, их задача – сделать классику камерной, вернуть к ней интерес публики. За небольшой отрезок времени у них появилась своя аудитория, с нетерпением ждущая новых концертов. Музыканты исполнили три классические композиции, звучали произведения И. Брамса и С. Рахманинова.

Литературную часть вечера составили Анастасия Шевцова, Ольга Воробьева, Мария Варлыгина,

Анастасия Перевозник и Наталья Цыгичко. Главной идеей мероприятия было погрузить каждого слушателя в приятные воспоминания. Каждый из читающих читал произведения любимых авторов, которые не просто так полюбились ему. Звучали стихи Ю. Мориц, как привет из детства (помните «Малиновую кошку?»), В. Егорова, Т. Шамрай, Дж. Дона, Х. Хименеса, И. Рымарука, и других известных и не очень известных авторов. Кроме этого участники читали произведения друг друга.

Уютно горел камин (на проекте), трещали дрова. Атмосфера вечера была теплой, душевной. Незаметно пролетело время – вечер подошел к концу. Организаторы надеются, что им удастся продолжить череду музыкально-литературных вечеров.

До новых встреч!

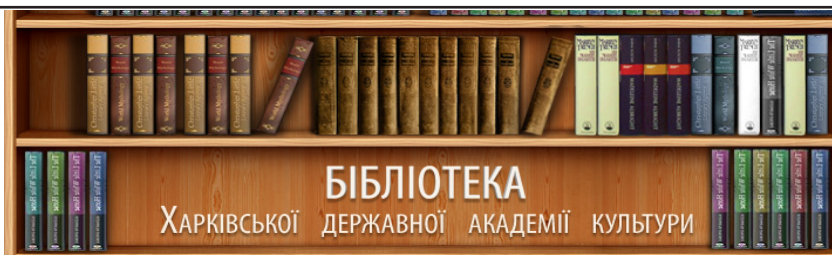
Наталья Васильева,
библиотекарь

БІБЛІОТЕКА ІНФОРМУЄ

*Запрошуємо
до бібліотеки!*

Бібліотека Харківської державної академії культури запрошує на свій сайт (<http://lib-hdak.ho.ua/>) і пропонує стати його постійними відвідувачами. За допомогою сайту Ви зможете більш оперативно і якісно отримувати потрібну Вам інформацію. Сайт містить такі рубрики: інформація, ресурси бібліотеки, видавнича діяльність, інформація для читачів, новини, нові надходження, та ін. Також сайт містить інформацію про періодичні видання, що є в бібліотеці, інформує

про події, що відбудуться протягом року, знайомить з артефактними видання, з медiateкою (колекція відеофільмів та матеріали на CD/DVD).

Сайт бібліотеки – ще молодий, розвивається, тому найближчим часом будуть створюватись нові рубрики та наповнюватись додатковою інформацією. Чекаємо Ваших відгуків та побажань (звертатись до бібліотеки кім. 16).

З повагою, колектив бібліотеки!

«Мандрівка довжиною в тисячі кілометрів починається з одного кроку» (Лао Цзи)

Таким кроком у моєму житті й житті моїх одногрупників став для когось свідомий, а для когось, можливо, не зовсім свідомий вибір вищого навчального закладу. Уже під час навчання на першому курсі, зокрема під час археологічної практики, кожен із нас зрозумів, що обрав досить складний, але цікавий шлях – шлях культуролога, і впевнився, що культурологія, це не лише наука, це щось набагато більше... це своєрідний стиль життя.

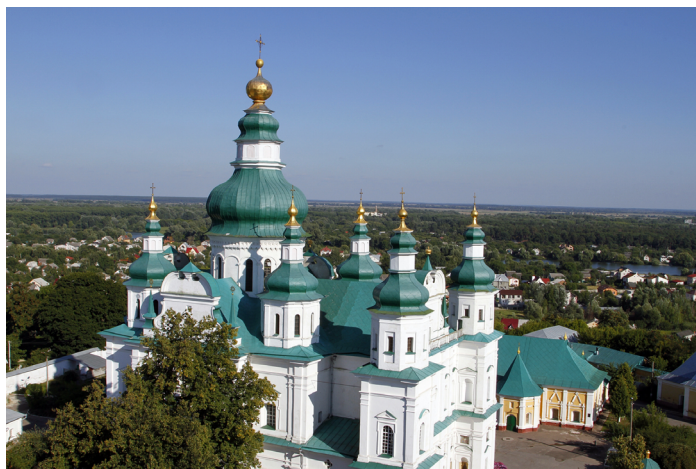
І ось сьогодні ми вже – студенти четвертого курсу, що довгих три роки торували складні стежки навчання. Неймовірна пригода очікувала нас по закінченні третього курсу – музейно-екскурсійна практика Україною влітку 2013 року. Зараз важко переоцінити пережиті враження, а ще більше – здобуті знання. Тривалість практики становила 11 днів. На перший погляд, це дуже мало, проте цього було достатньо, щоб на власні очі переконатися у величчя та красі нашої держави.

Першим радо вітав нас Чернігів. Як не дивно, але і сьогодні місто, наче дихає історією... Чернігів відомий багатьма історичними пам'ятками. Так Спасо-Преображенський собор першої половини XI ст. – перлина кам'яного будівництва часів Київської Русі домонгольського періоду – і до сьогодні стверджує давність православного коріння нашої культури. Ще одним красномовним свідком тієї доби є Борисоглібський собор XII ст.

Як відомо, цього року виповнюється 100 років із дня смерті видатного українського письменника – Михайла Коцюбинського. Завдяки практиці ми мали змогу відвідати літературно-меморіальний музей-заповідник М. Коцюбинського в Чернігові, де письменник оселився разом зі своєю родиною 1898 р. і прожив 15 останніх років свого життя. Музей був заснований у 1934 р. молодшим братом письменника Фомою Коцюбинським. Під час війни експозиція музею була евакуйована до м. Уфі. Після звільнення Чернігова музей відновив свою роботу, і понад 20 років директором цього музею була молодша донька М. Коцюбинського – Ірина. У чернігівський період життя були написані чи не найвідоміші твори письменника, такі як: «Intermezzo», «Fata morgana», «Дорогою ціною», «Тіні забутих предків».

Далі наша дорога збігала в бік Києва. Хоча столиця і вітала нас за склом автобуса (оскільки це була, за великим рахунком, оглядова екскурсія), та все ж ми мали змогу відвідати майже всі її «візитні картки»: Києво-Печерську лавру, Михайлівський золотоверхий собор, Андріївську церкву, Володимирський собор...

Залишаючи позаду Київ, ми прямували глиб Західної України, до стародавнього духовного осередку української культури – Острога. Це місто відоме насамперед тим, що свого часу було резиденцією князів Острозьких. При дворі князя Острозького, як відомо, отримали виховання славнозвісний козацький ватажок кінця XVI ст. Семерій Наливайко та його брат Дем'ян, який мав духовний сан. Із великим задоволенням ми відвідали Музей книги, який розташований в одній із веж-воріт до величного Острога. Там ми мали змогу потримати в руках Острозьку

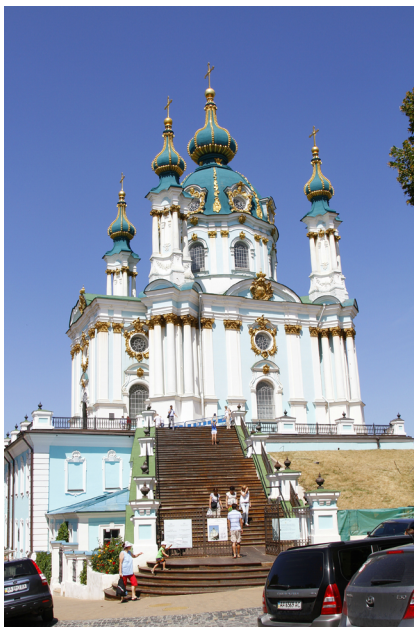
Біблію 1581 р., Псалтир XVII ст. Це було неймовірно. Також ми відвідали замок Острозьких XIV ст.

Ще одним цікавим об'єктом Острога, беззаперечно, є Острозька академія, що була заснована 1578 р. князем Василем-Костянтином Острозьким. При ній першодрукар І. Федоров відкрив свою друкарню і саме тут був надрукований «Буквар» та «Острозька Біблія». Сьогодні академія – це провідний вищий навчальний заклад України, що зберігає свої освітні традиції. На території закладу є чудова сучасна бібліотека, парк відпочинку та власна церква.

Враження, отримані в Острозі, не залишали протягом усієї довгої дороги до Львова, яка тривала майже 12 годин. Надвечір ми дісталися Львова. Майже, як в пісні: «Цей день ми наближали, як могли...», бо кожен із нас прагнув на власні очі побачити величне, стародавнє місто Лева... У Львові ми перебували три дні, проте цього виявилось замало, щоб зрозуміти його, але вистачило, щоб захопитися ним назавжди... У цій подорожі здійснилася мрія нашої одногрупниці Маргарити Зборовської – відсвяткувати свій 20-й день народження... У Львові чимало визначних місць, описувати не будемо, порадимо краще поїхати та побачити.

Дуже цікавими виявилися подорожі до Жовкви та Крехова. Як відомо, Жовква – це місто ідеального міського планування. До того ж місто славиться замком 1597 р., який збудував польський гетьман Станіслав Жолкевський, Подейкуть, що саме тут минули дитячі роки славетного гетьмана України – Богдана-Зиновія Хмельницького. Храм Св. Лаврентія – унікальна споруда XVII ст., яка є також і усипальницею родини Жолкевських, і тут покоїться прах батька відомого польського короля Яна Собеського.

Крехів... крихітне село за Львовом, в якому розташовується храм Св. Миколая ордену василіан, однієї з найвизначніших пам'яток греко-католиків в Україні. Нам пощастило поспілкуватися з ченцями ордену, побачити, як відбувається постриг послушників у ченці.

ВІДЛУННЯ СПОГАДІВ

Повернувшись до Львова, ми відвідали Шевченківський гай, де зібрані зразки народної архітектури сел з усіх куточків України, та Личаківський цвинтар. Личаківський цвинтар сьогодні – це музей площею понад 40 га, заснований в 1784 р., але сам цвинтар відомий ще з XVI ст. Вражаючою є надмогильна скульптура. В етнічній перспективі тут найрізноманітніші поховання: поляки, німці, австрійці, українці, угорці та ін. Там знаходяться могили таких відомих людей, як І. Я. Франко, С. Крушельницька, І. Крип'якевич, В. Івасюк та далекі пращури нашої однієї групи – Зборовські, є меморіальний комплекс, присвячений воїнам Української Галицької армії.

Хотин... найпівнічніша частинка Буковини, де розташовується найвизначніша пам'ятка середньовічної оборонної архітектури України XIII ст. – Хотинська фортеця. Перша фортеця на цьому місці збудована за наказом Данила Галицького, а безпосередньо розбудували її у такому вигляді, в якому є і до тепер, молдовани, що володіли Буковиною в XIV ст. (тодішня назва – Шипинська земля), за наказом молдавського володаря Стефана III в 1374 р. Але найбільшого розголосу ця фортеця отримала під час Хотинської битви 1621 р. Цікавим є факт про те, що турецьким військом керував праправнук Роксолани та Сулеймана Пишного, саме під час цієї битви Б. Хмельницький потрапив у турецький полон, а його батько загинув.

Ще одним цікавим місцем нашої подорожі став Кам'янець-Подільський, де також розташовується не менш велична фортеця.

І ось під кінець подорожі Україною ми відвідали Умань. Змогли насолодитися красою Софіївського заповідника, відчути усю неповторну романтику, вишуканість часу...

Дорогою додому, ми не змогли оминати ще одне величне місце – Суботів, старовинний родовий маєток гетьмана Б. Хмельницького. Мали змогу не лише ззовні оцінити красу Іллінської церкви – гетьманської усипальниці, яка була збудована на кошти гетьмана в 1653р., – а й зазирнути всередину, вдихнути повітря, що назавжди закарбувало в собі пам'ять про ті буремні події...

І остаточною крапкою нашої подорожі став Чигирин – одна з трьох славнозвісних козацьких столиць. Чигирин – був протягом довгого часу резиденцією таких гетьманів України, як Б. Хмельницький, І. Виговський, П. Дорошенко.

Харків – Качанівка – Чернігів – Київ – Острог – Джерело Святої Анни – Почаївська лавра – Олеський замок – Львів – Жовква – Крехівський монастир – Хотин – Кам'янець-Подільський – Умань – Чигирин, резиденція Богдана Хмельницького – Суботів – Харків. Так виглядав маршрут нашої подорожі.

**Юлія Пуляєва, 4 курс
ф-ту культурології**

Фото – Маргарита Зборовська

ТРАДИЦІЇ ФАКУЛЬТЕТУ

ПОСВЯЧЕННЯ В СОЦІАЛЬНІ ПЕДАГОГИ

Щорічна студентська традиція – посвята першокурсників факультету управління та бізнесу в соціальні педагоги – завжди привертає до себе увагу своєю позитивною енергетикою та неповторною творчою аурою. Хто пройшов крізь цей магічний і незабутній обряд посвячення, той став справжнім студентом-соціальним педагогом! До того ж це святкове дійство допомагає студентам познайомитися між собою, з педагогічним колективом кафедри та традиціями організації студентського дозвілля.

Цьогорічний відкритий захід «Посвячення в соціальні педагоги», за традицією, було проведено студентами третього курсу спеціалізації «Анімаційна діяльність». У

процесі знайомства першокурсників із майбутньою професією організатори запропонували своїм молодшим колегам різноманітні елементи соціально-педагогічної діяльності: арт-терапію, казко-терапію та безліч ігор, які супроводжувалися музичними композиціями. За сценарієм усі присутні були запрошені до казкової країни, де зустрілися з відомими персонажами дитинства, які й підготували гостям різноманітні завдання: ліпка з полімерної глини, малювання руками, відгадування загадок тощо. У межах традиційного заходу панувала творча активність, азарт, проявилися ті професійні

вміння і якості, якими мають володіти майбутні соціальні педагоги. Усі отримали незабутні враження і багато приємних емоцій.

**Олександр Азюковський,
Ольга Ляшенко,
3 курс, соціальні педагоги**

ВІД РЕДАКЦІЇ. Розпочався новий навчальний семестр, а значить попереду – численні лекції, підготовка до семінарських і практичних занять, написання рефератів, курсових і дипломних робіт...

І головними помічниками для студентів, звичайно, стануть книжки – електронні, паперові...

Потрібну літературу можна знайти в бібліотеці ХДАК, яка завжди гостинно відчиняє двері своїм відвідувачам...

Добро пожаловать в библиотеку Академии!

«Скажите, пожалуйста, а у вас есть книжка, только я не помню названия, такая красная, толстая, в твердой обложке?»

Знакомо, да? Каждому из нас, наверное, приходилось застыть в нерешительности в библиотеке, в отделе обслуживания, или привычнее для нас – абонемент, читальный зал. И если вы сможете вспомнить хотя бы автора, то книжка обязательно найдется, при условии, что она есть в наличии. И вот она – перед вами, правда, не в красном переплете, а в синем, и обложка мягкая, но все-таки, это то, что нужно. Она отличается от ваших домашних книг печатью «Библиотека ХГАК» и какими-то непонятными буквами и цифрами. Какой путь она прошла, прежде чем попасть вам в руки, и что эти буквенки и цифрочки значат?

Долгий путь книги в библиотеке начинается с каталога издательства, который лежит перед заведующим отделом комплектования и обработки библиотеки ХГАК (к. 16). Библиотека комплектуется литературой по отраслям знаний гуманитарного, искусствоведческого, общественно-политического, художественного, технического, естественнонаучного профиля. Когда заказанная литература приходит (почтой, курьером, и т. д.), ей присваивается инвентарный номер, сведения о ней записываются в инвентарную книгу и заносятся в электронный каталог. Книге присваивают индекс ББК (Библиотечно-библиографическая классификация) и авторский знак. С помощью индекса ББК книгу можно найти на полке, поэтому его нужно выписывать вместе с автором и названием книги. Авторский знак размещает книгу внутри одного раздела ББК. Потом книга переходит в отдел книгохранения, который распределяет литературу по абонементам. Всего их пять: общий абонемент (к. 19), читальный зал (к. 18), научный

и учебный абонементы (к. 1), нотного-музыкальный абонемент (корпус №3, ул. Краснооктябрьская, 1). Также отдел книгохранения занимается переучетом литературы.

Когда книга оказалась на полке, её можно найти в алфавитном и систематическом каталогах (к. 17), а также в электронном читальном зале (к. 18). С помощью ключевых слов, индексов ББК и предметных рубрик, библиотекарь найдет вам любую книгу, журнал, методичку, статью из журнала, ноту, сборник, все, что вам нужно в библиотеке академии. Здесь можно поработать с

преподавателей и сотрудников академии. Библиотека выпускает библиографический указатель «Дружковані праці викладачів та співробітників ХГАК», дайджест «Віват, Академіє!», вышли в свет библиографические указатели преподавателей академии (В. Н. Шейко, Н. Н. Кушнаренко, Г. Г. Асеев, Н. В. Дяченко и др.)

К 125-летию со дня рождения Л. Курбаса справочно-библиографический отдел выпустил библиографический указатель «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті» в соавторстве с проф. С. И. Гордеевым.

Библиотека академии живет богатой творческой жизнью. Выставка новых поступлений литературы проходит в справочно-библиографическом отделе. Постоянно проводятся выставки в читальном зале, ко всем конференциям, круглым столам и мероприятиям библиотека готовит информационную поддержку.

Недавно библиотека академии создала свой сайт (<http://lib-hdak.in.ua/>), на котором вы найдете также электронный каталог (<http://lib-hdak.in.ua/electronic-catalog.html>).

В 2013 году библиотека академии культуры провела два литературно-музыкальных вечера. В феврале прошел вечер под названием «О любви... и не только». Были приглашены молодые поэты и прозаики, члены литературной студии «Зав'язь». В декабре прошел литературно-музыкальный вечер «Тепло души», гости повторили свой визит, к ним присоединились музыканты Classical Underground: фортепиано и альт.

Библиотекари академии надеются, что этот год будет не менее насыщенным, чем прошлый.

Не забывайте, что наши двери всегда для вас открыты. Добро пожаловать в библиотеку Харьковской государственной академии культуры!

**Наталья Васильева,
библиотекарь**

дисками CD и DVD, выйти в Интернет, подобрать список литературы к реферату, курсовой, диплому, диссертации, скачать электронный вариант методички, получить виртуальную справку.

Наша библиотека, кроме книг, получает газеты, журналы, нормативно-правовые документы. Библиографы справочно-библиографического отдела обрабатывают журналы и вносят статьи в электронный каталог. В этом отделе хранятся справочники, словари, энциклопедии. Например, есть у нас «Энциклопедический словарь Брокгауза и Ефрона» 1890-1905 гг. в 82 томах и «Большая энциклопедия. Словарь общедоступных сведений по всем отраслям знаний» 1900-х годов в 21 томе. Также они занимаются сбором информации по истории ХГАК и о печатных трудах

«Библиотека в кармане», или «Книги, которые не пахнут»

Сегодня харьковчане читают в метро, и список самых популярных книг возглавляют электронные. Благодаря техническому прогрессу трудно предугадать, что будет у твоих попутчиков на руках: мобильный телефон, планшет, или бук-ридер. Зонт, уютный джемпер, плащ, длинный тёплый шарф и... электронная книга с собой, – образ, в последнее время актуальный на улицах города.

Тем не менее, против раздачи электронных копий книг активно выступают издатели, считая, что это понизит скорость расхождения их «бумажного» тиража. В «живом журнале» я наткнулся на любопытный опрос, насколько верны подобные суждения. Звучал он так: купите ли вы бумажную книгу после прочтения электронной? В итоге 23% респондентов ответили, что не купят бумажной книги, 59% приобретут бумажный вариант, если произведение понравилось, и 18% купят, если оно очень понравится. Можно уверенно говорить, что эти 18% потенциальных покупателей издательство, скорее всего, потеряет. Электронная книга, появившаяся до выхода бумажной, уменьшает скорость расхождения тиража.

Современные издательства вынуждены печатать книги в среднем не более 10 тысяч экземпляров. Такой тираж позволяет им сравнительно быстро окупать затраты. Также плюс небольших тиражей в том, что упор делается на качество выпускаемой продукции, и в случае повышенного интереса читателей заказывается дополнительный тираж для обеспечения спроса.

Интересный случай в данном контексте произошёл в своё время с романом Сергея Лукьяненко «Лабиринт отражений». Книга, впервые вышедшая в России тиражом 11000 экземпляров, в Интернете приобрела в несколько раз большую аудиторию. Только с официальной страницы писателя ежемесячно скачивались до 3000 копий. Хотя бумажный тираж расходился достаточно долго, после издания её электронного варианта в гостевую страницу «АСТ» стали приходить письма из маленьких городов с единственным вопросом: «Где же купить «Лабиринт»? Издательство

откликнулось и выпустило три дополнительных тиража по 5000 экземпляров. Таким образом, книга, которую в отсутствие Интернета практически никто бы не заметил, стала популярной и принесла известность автору. Для читателя в данном случае тоже ощутим весомый плюс, так как вариантов приобретения книги становится больше.

По статистике продажи электронных книг растут быстрыми темпами, особенно с появлением тех же ридеров. Конечно, электронная книга не имеет аромата печатного издания, на что жалуются сторонники обычных книг, её страницы нельзя переверачивать, ощущая, что держишь что-то «настоящее», но она имеет много собственных преимуществ. Во-первых, это цена, которая хоть и выше своих бумажных собратьев, но потом окупается с лихвой, если человек много читает.

Каждый находит собственные преимущества электронного издания. Если задуматься, сколько раз говорилось о необходимости оберегать окружающую среду, а люди, которые предпочитают электронную книгу, сознательно или бессознательно уже заботятся об экологии, сохраняя жизнь зелёным насаждениям. И себе выгода, и забота о будущих поколениях.

Второй момент – минимализм. Сколько нужно полок, чтобы сохранить прочитанные издания? Ведь

не каждый собирается держать целую библиотеку дома. С электронной книгой таких хлопот не возникает. Человек читает, сколько нужно, и не волнуется за местоположение своего любимого романа или так необходимой энциклопедии.

Третье – скорость доставки. Бывает, ждёшь новое издание, а его всё нет и нет на полках магазинов, либо уже разобрали более шустрые покупатели, как происходило, к примеру, с серией о Гарри Поттере. А сейчас благодаря Интернету весь мир у нас на ладони, а долгожданное издание – в нашем бук-ридере.

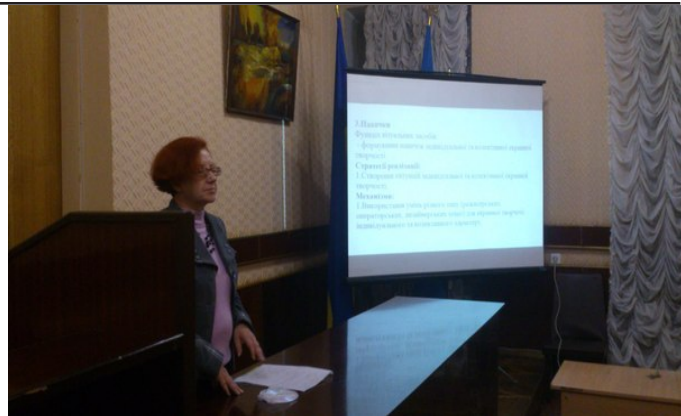
Можно приводить ещё множество примеров, обосновывая преимущества цифрового вида изданий. Но и без недостатков не обойтись. Если Вы пробовали читать электронную книгу на некачественном устройстве, то могли заметить, что глаза быстро устают. На мой взгляд, это главный недостаток, с которым ничего не поделаешь. А книги с экраном на электронных чернилах, визуально практически повторяющих страничку обычной книги, стоят соответственно. Поэтому выбирая электронную книгу, следует выводить на первый план вопросы качества и безопасности для здоровья.

Вечером, в один из дождливых осенних выходных, когда пойти совершенно некуда, да и не хочется никуда идти, – наверное, самое время взять с полки запылённый томик, вдохнуть аромат типографской краски, старой бумаги (этот ни с чем несравнимый запах книги!) и погрузиться в чтение. Но для большинства из нас, увы, это непозволительная роскошь. Бумажная книга требует уютной обстановки, тишины, мягкого кресла, чашки горячего чая. Темп жизни в большом городе другой: мы торопимся, боясь опоздать на работу, на деловую или дружескую встречу, и лишь несколько минут, проведённых в том же метро, тратим на себя – кто-то читает, например, электронную книгу, а кто-то – нет... Конечно, решать каждому, но именно чтение хорошей литературы делает из нас людей, и какой вид книги нам предложит следующий век – не важно, главное, чтобы не исчезала жажда чтения.

Дмитрий Ичетовкин,
3 курс ФБИ

ШКОЛА ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Відбулося чергове засідання «Школи педагогічної майстерності» Харківської державної академії культури. З лекцією «Використання візуальних засобів у викладанні» виступила професор, доктор мистецтвознавства, декан факультету кіно-, телемистецтва Зоя Іванівна АЛФЬОРОВА. Вона розповіла про функції, механізми використання сучасних візуальних засобів у процесі навчання. Детальну інформацію читайте в наступному номері газети.

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ТЕАТРАЛЬНИХ ШКІЛ «ПОДІУМ»

Харківська державна академія культури нещодавно представляла Україну на Міжнародному фестивалі театральних шкіл «Подіум-2013», який проходив у Щукінському інституті (м. Москва). Про особливості фестивалю, зокрема про те, як були організовані майстер-класи, творчі зустрічі та «круглі столи» за участю провідних викладачів російських і зарубіжних театральних вишів, розповість у наступному номері газети художній керівник театру «Академія», завідувач кафедри режисури ХДАК, заслужений діяч мистецтв України Сергій Іванович ГОРДЄЄВ.

АНОНСИ ПОДІЙ

ЗАХОДИ ДО СВЯТКУВАННЯ 200-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

2014 року вся українська громадськість відзначатиме 200-річчя від дня народження видатного поета, прозаїка, драматурга, громадського діяча, основоположника сучасної української літературної мови Т. Г. Шевченка. У рамках відзначення цієї ювілейної дати в стінах Харківської державної академії культури (в листопаді – грудні 2013 року) було проведено

– I етап Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка;

– I етап Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика;

– літературно-мистецький вечір «Рідне слово – України слово» (до Дня української писемності і мови).

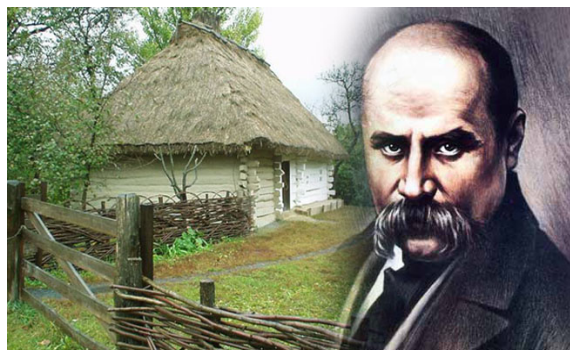
У лютому – березні 2014 року планується також провести загальноакадемічні «Шевченківські дні»:

– науково-практичну конференцію «І буде син, і буде мати, і будуть люди на землі»;

– відкриті лекції-презентації «Чи ми знаємо Шевченка?»;

– перегляд науково-документальних та художніх фільмів про Т. Г. Шевченка;

– тематичні диктанти: «Шевченко і сучасність», «Геній України» тощо;

– літературно-мистецький вечір «Пісні твої, Тарасе!»;

– літературно-мистецький вечір «Тарас Шевченко мовами світу»;

– виставку художньої літератури, документів, фотоматеріалів, присвячених життю та діяльності Т. Г. Шевченка;

– виставку стіннівок: «Українські поети про Т. Г. Шевченка»

*«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.*

*Свідоцтво:
ХК №1520-261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731-32-82; 771-04-30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК*

*Керівник проекту:
А. О. Рижанова
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редаційна рада: О. М. Білик,
О. М. Сухорукова,
Р. Вороніна, Д. Ічетовкін
Комп'ютерна верстка та
дизайн – Н. Ю. Васильєва*